

Vážení přítomní, sestry a bratři,

letošní legionářský marš je opět v něčem výjimečný. Koná se totiž v roce šestistého výročí úmrtí Jana Žižky z Trocnova, které jsme si připomněli amatérskou scénkou. V této souvislosti bych rád připomněl 101. výročí vzniku 3. čs. střeleckého pluku Jana Žižky z Trocnova, který se v Rusku mimo jiné zúčastnil 2. července 1917 bitvy u Zborova, dále se tento pluk účastnil boje o Čeljabinsk, Trijick, Zlatoust, Jekatěrinburg, bojoval na uralské frontě až do 27. listopadu 1918, a od jara 1919 chránil magistrálu v oblasti Irkutska, V březnu 1920 odjel do vlasti. Z těch, kteří se účastnili v jeho řadách bojů od Zborova byl také br. František Muroň z Raškovic a br. Viktor Polák z Lazů u Orlové, který zde bohužel padl.

Tím dalším je 105. výročí sedmidenní války, jejíž oběti jsme si připomněli v lednu v Orlové a ve Stonavě, kde představitelé města Orlová, AČR, ČsOL, Matice slezské, Sokola, Klubu vojenské historie společně s generální konzulkou Polské republiky v Ostravě paní Wollejko-Chwastowicz, důstojně uctili oběti této nešťastné války. Vůbec poprvé zde spolu se členy ČsOL vzdali vojenské pocty, položili věnce a zapálili svíce příslušníci Armády ČR, za což se jim dostalo uznání z úst přítomné generální konzulky Polské republiky.

Z naší frýdecko-místecké jednoty jsme společně se ses. Jindřiškou Benekovou, ses. Soňou Mikulovou, br. Martinem Benekem, br. Viliamem Kalinčíkem a br. Zbyškem Ondřekou, ředitelem Muzea Těšínska, uctili

památku všech obětí v Orlové a posléze polských vojáků pohřbených ve Stonavě.

Z řady ohlasů, které jsem dostal zmíním jen jeden, cituji:

„Pietní akce v Orlové měla důstojný charakter a poděkování paní konzulky AČR je velmi důležitým krokem na cestě postupného uzavření této kapitoly moderních dějin. Polská republika si je tohoto českého gesta dobré vůle zjevně vědoma a je nyní – obrazně řečeno, na ní, aby toto gesto opětovala. Dojde k tomu tehdy, když u hrobu českých obětí a československých vojáků v Orlové položí zástupci polského státu, polské armády a polských spolků své kytice a věnce a skloní se před obětí těch, kteří zde leží - tak, jako se to stalo v případě českých zástupců u hrobu polských vojáků ve Stonavě. Více než století, které uplynulo od československo-polského sporu o Těšínsko, je snad dostatečně dlouhá doba k tomu, aby to dokázaly obě strany a abychom se na tento spor dívali jako na uzavřenou kapitolu dějin.“

V Orlové bylo po 85. letech slavnostně odhaleno sousoší čs. legionářů v Památníku na městském hřbitově, a ve vydaném Almanachu Matice slezské pob. spolku v Bystřici nad Olší, který zde pokřtíme, je zachycen její průběh.

Pod Mohylu české státnosti dnes bude uložena prst' z bojiště na Vítkově, kde 14. července 1420 čelil Jan Žižka z Trocnova přesile křižáckých bojovníků a zahnal na ústup první křížovou výpravu Zikmunda Lucemburského.

Zároveň pod mohylu uložíme prst' z Francie, z kóty 153 nacházející se severně od vesnice Chestres, která byla v říjnu 1918 obsazena Němci. V boji zde padlo 73 čs. legionářů, mezi nimi br. František Kornas, pocházející z Karviné. Prst' uloží br. Ondřej Wrzecionko, který ji dovezl z Francie, kde se loni na podzim konala legionářská pouť.

Děkuji vám všem, kteří jste dnes přišli, děkuji sponzorům, Statutárnímu městu Frýdek-Místek, MO ČR a ČsOL a těším se na setkání v příštím roce, kdy si, mimo jiné, připomeneme osobnost generála Josefa Šnejdárka.

Bystřice 13. 7. 2024